

Градъ съ много фабрики.

Прѣди освождението нашите майки, баби и сестри по цѣли дни, а нѣкога и до полунощь, прѣдѣха вълната на тѣнки жици, отъ които тѣчеха платове за зимнитѣ ни дрехи. Но слѣдъ освобождението гражданикитѣ, като че ли напустнаха обработването на вълната и я оставиха само на селянкитѣ; за това голѣма рѣдкостъ е днесъ да виждашъ гражданка да върти врѣтено подъ хурка. А кой ли върши днесъ тѣхната работа?

Това сѫ фабрикитѣ, които сѫ сградени въ много градове изъ нашето отечество. Въ тѣхъ работятъ вълната желѣзни машини. вмѣсто човѣшки рѣцѣ.

Прѣди да се освободимъ отъ турцитѣ фабрики е имало само въ гр. Сливенъ; но сега ги има въ много градове, особено въ гр. Габрово.

Габрово е малъкъ градецъ, разположенъ до сѣвернитѣ поли на Ст. Планина, тѣкмо срѣщу Св. Никола. Кѫщитѣ му сѫ построени на двата брѣга на рѣка Янтра, въ една тѣсна долина. Улицитѣ му сѫ криви и тѣсни. Кѫщитѣ вехти и покрити съ камени плочи.

Най-красиви здания сѫ фабрикитѣ. Въ никакъ градъ нѣма толкова фабрики, колкото тукъ, затова Габрово е нареченъ бѣлгарски *Манчестеръ* (Манчестеръ е английски градъ съ най-много фабрики). Още при влизането си въ този градъ (отъ кѣмъ Балканъ) ще видимъ фабрики; на една брѣгъ ниски чаркове за гайтанъ, на другиятъ се издигатъ високи тѣкачни фабрики, а изъ самия градъ сѫ наредени плетачници, кои-